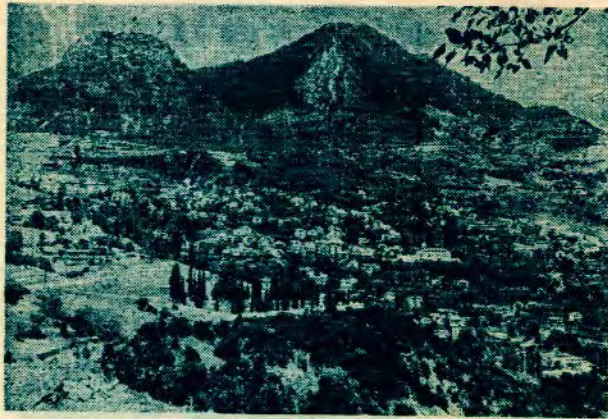

ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΙΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΡΟΚΥΛΕΙΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ
«Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΟΝΩΝΟΣ 39 ΠΑΓΚΡΑΤΙ (ΑΘΗΝΑ) * ΤΗΛΕΦΩΝΑ 67.17.178 — 72.91.241/4 * ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ * ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 19 — ΜΑΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ 1986 * ΔΡΧ. 20.

ΕΙΡΗΝΗ, ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ

Σωτήριο έτος 1986. Επίσημα, με αποφάσεις, δηλώσεις και σφραγίδες, έτος ειρήνης. Μια χρονιά αφιερωμένη στην ΕΙΡΗΝΗ, με εκδηλώσεις ανάλογες σε όλες τις χώρες. Η γενική εικόνα μπορεί να χωριστεί σε δύο κυρίως όψεις. Η μία είναι εκείνη που μιλάει για αποφασισμό, περιορισμό κα έλεγχο των πυρηνικών οπλοστασίων που μαζί με τις κινήσεις των ειρηνιστικών ομάδων προσπαθούν να πείσουν τους άλλους ότι η

Ειδικό αφιέρωμα

ειρήνη πρέπει να διαφυλαχτεί πάση θυσία. Η άλλη όψη είναι τελείως αλλοιώτικη. Πόλεμος των άστρων, πυρηνικές μονάδες, νέα εξάπλωση πυραύλων ανά τον κόσμο. Κι ακόμα πόλεμοι, πόλεμοι μικρότερης ή μεγαλύτερης κλίμακας, τοπικά πραξικοπήματα, ρατσιστική έξαρση (Ν. Αφρική), εκλογή ναζιστών σε ύπια αδιώματα κλπ. κλπ.

ΚΑΙ ΟΙ ΛΑΟΙ! ΟΙ απλοί άνθρωποι; Κι αυτοί ακολουθούν (ή σέρνον-

ται) από τις ηγεσίες τους ανάλογα. Υπάρχει η μεγάλη πλειοψηφία που αγωνιά και αγωνίζεται για το στέρωμα της ειρήνης. Υπάρχει η μερίδα που πάντα χαιρέται σε τέτοιες αναμνηστικές. Και υπάρχουν και οι αδιάφοροι. Οι βολεμένοι, οι άνθρωποι της καθημερινής απόλαυσης, αδηφάγοι και «κονόμας».

Πόσο κοντά βρισκόμαστε σε μια καταστροφή; Τι σημαίνει πόλεμος; Οι σημερινοί μεσήλικες ήταν μικρά παιδιά στον τελευταίο πόλεμο. Πόσα θυμούνται; Οι νεώτεροι ούτε καν υποψιάζονται τί σημαίνει, τί είναι αυτό το τέρας που λέγεται πόλεμος.

Βέβαια, οι πόλεμοι του παρελθόντος με ένα μελλοντικό έχουν τεράστια διαφορά. Παλιότερα, σκοτώνονταν πολλοί, αλλά επιζούσαν οι περισσότεροι. Σε ένα μελλοντικό πόλεμο, κι αν κανείς επιζήσει, δε θα είναι στα καλά του.

Σαν ελάχιστο φόρο τιμής σ' αυτούς που έπεσαν για την ειρήνη και σαν ελάχιστο κέντρισμα αφύπνισης σ' αυτούς που παίζουν με τη φωτιά παραθέτουμε παρακάτω κάποια ελάχιστα στοιχεία μνήμης και στοχασμού...

Α' παγκόσμιος

Σχεδόν 70 χρόνια πριν, στις 11 Νοεμβρίου 1918, ημέρα Δευτέρα και ώρα 11 το πρωί υπογράφεται η ανακωχή μεταξύ των εμπόλεμων.

Ο απολογισμός στα 4 χρόνια του πολέμου είναι 13.000.000 νεκροί! 4 αυτοκρατορίες κατέρρευσαν και άλλαξε ο χάρτης του κόσμου.

Οι απώλειες των χωρών που έλαβαν μέρος στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, ανήλθαν κατά χώρες: Ρωσία 2.800.000 νεκροί, Γερμανία 1.700.000 νεκροί, Γαλλία 1.500.000 νεκροί, Βρετανία 800.000 νεκροί, Ηνωμένες Πολιτείες 125.000 νεκροί.

Οι απώλειες σε τραυματίες είναι ακόμη μεγαλύτερες, δηλαδή κατά μιάμιση περίπου φορά. Τέσσερις μεγάλες αυτοκρατορίες κατέρρευσαν συνεπεία του πολέμου αυτού: Η Γερμανική, η Αυστροουγγρική, η Οθωμανική και η Τσαρική της Ρωσίας. Μικρά έθνη, καθώς η Γιουγκοσλαβία, η Τσεχοσλοβακία, η Ουγγαρία και η Αυστρία, προέκυψαν από τη διάλυση αυτών των αυτοκρατοριών. Επίσης, από τον πόλεμο προέκυψε η Σοβιετική Ένωση και άνοιξε η εποχή του κομμουνισμού. Από τον ίδιο πόλεμο προέκυψε σαν ηγετική υπερδύναμη, οι Ηνωμένες Πολιτείες. Στην τελική φάση του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, οι Αμερικανοί είχαν στο μέτωπο όσους άνδρες είχε και η Γαλλία.

Β' παγκόσμιος

Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος κατέρριψε το «ρεκόρ αίματος» του Πρώτου, κατά πολύ. Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία, οι απώλειες κατά τον πόλεμο 1939-1945 ανήλθαν κατά χώρες: Σοβιετική Ένωση 16.000.000 νεκροί, Γερμανία 3.875.000, Ιαπωνία 1.600.000, Κίνα 3.800.000, Βρετανία και Βρετανική Κοινοπολιτεία 1.200.000 νεκροί, τραυματίες και αγνοούμενοι, Ηνωμένες Πολιτείες 658.000 νεκροί, τραυματίες και αγνοούμενοι, Γαλλία 275.000 νεκροί και τραυματίες.

Οι απώλειες σε αμάχους από τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς, ανήλθαν σε 1.350.000 νεκρούς, από τους οποίους 500.000 Γερμανοί, 360.000 Ιάπωνες και οι υπόλοιποι Βρετανοί, Γάλλοι, Κινέζοι.

Ανέκνται σ' αυτές τις δύο φοβερές εκατομμύριες, υπολογίζεται ότι ένας Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος, με πυρηνικά όπλα, δυνατόν να προκαλέσει απώλειες συμποσούμενες σε 750.000.000 νεκρούς και 1.500.000.000 αχρηστευμένους, ολικώς ή μερικώς.

1941: Η ντροπή

Βέβαια το να διαβάσει κανείς και μάλιστα άπειρος από πολέμους και κακουχίες, αριθμούς όπως οι πιο πάνω δε συλλαμβάνει ακριβώς το μέγεθος της συμφοράς, αλλά και τα δεινά που τράβηξαν αυτοί που επέζησαν.

Στην οδό Ερμού, τον κύριο τότε εμπορικό δρόμο, είχαν προστεθεί νέες κατηγορίες κόσμου. Γυναίκες που παίναν στα μαγαζιά με ένα δέμα στο χέρι, για

να προσφέρουν, σε οποιαδήποτε τιμή, ένα θελούδινο τραπέζομάντηλο, ένα αμ μεταχειριστό σεντόνι ή λίγες πήγες μεταξωτό που δεν είχαν προφτάσει να ράψουν· αλλά και άλλες, αυτές που από το καλοκαίρι κιόλας είχαν βγάλει «μαυραγορίτισες», που μπαίνουν στα μαγαζιά, βγάζουν από τους κόρφους ή τα μεσοφούστανα μιάσα πεντοχιλιάρικα και ζητάνε, ότι παραδολό και ακριβό.

Στο πεζοδρόμιο είναι καθισμένοι, ακουμπώντας στον τοίχο, γυναίκες με μωρά, γέροι, μερικοί χακοφορεμένοι, ενώ μικρά ούτε δέκα χρονών, ψάχνουν στο πεζοδρόμιο για καμιά πεσμένη σταφίδα και στους τενεκέδες των σκουπιδιών για κανένα χαρπούπι. Στο πεζοδρόμιο πεσμένοι και ένας νέος, ξυρό στα είκοσι, με μπλε κουτσούμι, έρυνθ μαλλιά και γυαλιά. Δυο - τρεις στέκονται να τον ανασηκώσουν — το μόνο που μπορούν να κάνουν — και αυτός ψιθυρίζει: «Κύριοι σκοτώστε με...».

Αμέσως πιο κάτω, σωριάζεται άλλος

με χαλί στο δρόμο και ακούγεται χτύπημα μετάλλου. Στο στήθος του είναι καρφισμένοι σε χρωματιστό κορδελάκι, σταυρός με σπαθιά και δάφνες. «Ητροπή» λέει αυστηρά ένας ηλικιωμένος κύριος, κοιτάζοντας τον ήρωα του περασμένου χειμώνα με το στρατιωτικό μετάλλιο, και κανένας μας δεν καταλαβαίνει τι είναι ντροπή και ποιος έπρεπε να ντρέπεται...

Αντίσταση

Η ατσάλινη καρδιά του λαού θειρεύει, χτυπά πεθαίνει, μετουσιώνεται και συνεχίζει τον αγώνα ενάντια στα φασιστικά καθάρματα και τα εγχώρια φασιστοειδή.

42 χρόνια ακριβώς πέρασαν από την ημέρα που εκτελέστηκε το σύμβολο της εθνικής αντίστασης η ΗΛΕΚΤΡΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Όπως γράφει στο βιβλίο της η Μέλπω Αξιώτη, η Ηλέκτρα πιάστηκε στις 25 Ιουλίου 1944, μέρα Τρίτη, στις 7.30 το πρωί στη διασταύρωση Ιθάκης — Γ' Σεπτεμβρίου απ' την ομάδα Παρθενίου της Ειδικής Ασφάλειας. Μονάχη κι άοπλη πάλεψε λεβέντικα με τους δημίους. Κάλεσαν γερμανικό αυτοκίνητο, τους μίλησε εκείνη γερμανικά και την άφησαν. Κάλεσαν ελληνικό αυτοκίνητο και την μεταφέρανε στην οδό Ελπίδος. Στο άντρο των μαρτυριών του ξενοδοχείου «Κρυστάλ» ο Παρθένιος, ο Καθρέφτης και ο αντισυνταγματάρχης χωροφυλακής Πάτερης πέσαν πάνω της με λύσσα.

- Από πού είσαι;
- Απ' την Αθήνα.
- Πού κάθεσαι;
- Στην Αθήνα.
- Πώς σε λένε;
- Ελληνίδα.
- Τί έκανες;
- Υπηρετούσα το λαό.

Αυτές ήταν οι απαντήσεις που έδινε κατά την ανάκριση.

Τη χτυπούσαν και τη βασάνιζαν μα δεν έπαυσαν άλλη λέξη. Θυμόταν η Ηλέκτρα εκείνο που μιας είχε πει κάποτε: «Εγώ όταν πιάνομαι δε νιώθω καμιά ανησυχία για την απολογία μου. Γιατί μόλις περάσω εκείνο το κατώφλι,

θάω στο νου μου πως δεν έχω πια μνήμη, δεν έχω αυτιά δεν έχω γλώσσα. Δεν έχω ούτε μιας μέρας παρελθόν».

Εκείνη τη θραδιά η Ασφάλεια πρόσφερε κρασί στα όργανά της. Πανηγυρίζαν την τόσο σημαντική σύλληψη. Ήξεραν ότι σφάζοντας την Ηλέκτρα, γκρέμιζαν έναν από τους στύλους της Εθνικής Αντίστασης.

Ένα μερόνυχτο κράτησε το μαρτύριο. Μεσ στο μερόνυχτο την αποτέλειωσαν.

Ο μάρτυρας δαός

Στο βιβλίο «Οδύνη» του Νικηφόρου Βρεττάκου διαβάει κανείς πράγματα που ξεπερνούν την ανθρώπινη φαντασία!

«Πέρασαν πενήντα χρόνια», γράφει «από τότε που μια ομάδα από ναρκομανείς, ομοφιλόφλους χυδαίς μορφής και παράφρονες, στη Γερμανία, πήραν την εξουσία στα χέρια τους.

Τα δημοσιεύω αυτά για όσους δεν ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 3

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η Κοινότητα και ο Σύλλογος Κροκυλίου, συμμετέχουν στο έτος ειρήνης με τις εξής εκδηλώσεις:

1. ΕΙΡΗΝΟΔΡΟΜΙΑ 5 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ για όλες τις ηλικίες — άνδρες και γυναίκες. Η διαδρομή από ΛΒΟΡΙΤΙ (όπου το κανάκι του Μακρυγιάννη) μέχρι το μνημείο του στρατηγού, στην είσοδο του χωριού.

— Σάββατο, 16 Αυγούστου, ώρα 6 μ.μ.

Πέρα από τους 3 πρώτους, θα τιμηθούν με αναμνηστικό δίπλωμα όλοι όσοι θα πάρουν μέρος.

2. ΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ.

Ομιλητής ο λυκειάρχης Δημήτρης Παπακωνσταντίνου. Η ομιλία θ' αρχίσει αμέσως μετά την απονομή των διπλωμάτων στους δρομείς της Ειρηνοδρομίας. Σάββατο, 16 Αυγούστου, ώρα 8 μ.μ.

Περιττό να τονιστεί ότι από τις εκδηλώσεις αυτές δεν πρέπει να λείπει κανείς!

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ ΚΩΣΤΑ ΣΙΔΕΡΗ

Ο αείμνηστος Κώστας Σιδερης που έφυγε από κοντά μας τον περασμένο Απρίλη άφησε στην Κοινότητα το σπίτι του στην αγορά με τον περίβολο, για χρήση κατοικίας και ιατρείου από τον εκάστοτε γιατρό που υπηρετεί στο χωριό μας.

Η πράξη αυτή του Κώστα Σιδερη θα τον τιμά αιώνια και θα μας παραδειγματίζει όλους. Ας είναι αιώνια η μνήμη του!

Η νέα διοίκηση της «Δωρικής Αδελφότητας»

Δηλώσεις του Προέδρου κ. Παν. Ν. Σταθοπούλου

Στις 25 Μαΐου 1986 έγιναν αρχαιρεσίες για την ανάδειξη της νέας Διοικήσεως της «Δωρικής Αδελφότητας», του αρχαιότερου (από το 1906) και μεγαλύτερου τοπικού σωματείου των Αθηνών. Ψήφισαν 3.532 μέλη. Ο συνδυασμός «Εθνική Δημοκρατική Κίνησης Δωριέων» με επικεφαλής το σημερινό πρόεδρο κ. Παναγιώτη Νικ. Σταθοπούλο, έλαβε 2.522 ψήφους (ποσοστό 71,4%) με αποτέλεσμα να εκλεγούν όλα τα μέλη του Δ.Σ. και της Εξελεγκτικής Επιτροπής. Ο συνδυασμός «Δημοκρατική Συνεργασία Δωριέων», με επικεφαλής τον κ. Σταύρο Χαρ. Μαργέλο, έλαβε 928 ψήφους η ποσοστό 26,3%). Βρέθηκαν και 82 ψηφοδέλτια άκυρα ή χωρίς σταυρό προτιμήσεως για τον πρόεδρο αλλά μόνο για τα μέλη.

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Δωρικής Αδελφότητας συγκροτήθηκε σε σώμα ως ακολούθως:

Πρόεδρος: Σταθοπούλος Παναγιώτης του Νικολάου από το Κουπάκι. Αντιπρόεδρος: Ευσταθίου Ανδρέας του Παναγιώτη, από το Μοναστηράκι.

Γεν. Γραμματέας: Πέτρου Περικλής του Νικολάου από το Λιδορίκι.

Ειδικός Γραμματέας: Παπανικολάου Ιωάννης από τον Κάμπο.

Ταμίας: Παπαγιαννιδάκης Παύλος του Γεωργίου από το Τείχιον.

Εφορός: Ζούκος Δημήτριος του Βασιλείου από την Κερασιά.

Μέλη: Κοράκης Δημήτριος του Πέτρου από τον Κόκκιο, Λυκουρέζου Κωστή του Νικολάου, από το Κλήμα, Παπαγεωργίου Θεμιστοκλής του Σπύρ, από τους Πενταγιούς, Πορτούλας Ιωάννης του Αριστείδη, από το Ψηλό Χωριό, Ρεκούτης Κωνσταντίνος του Γεωργίου από την Τολοφώνα, Ρουπακιάς Γεώργιος του Ευθ. από την Αμυνδαλιά, Σπαργιώτης Γεώργιος του Νικ., από το Ευπάλιο, Τσούγκας Κωνσταντίνος του Αθαν., από την Αρστίνα, Χριστοδασίλης Βασίλειος του Ιωάννη, από την Μανιάδα.

Για την Εξελεγκτική Επιτροπή, εκλέχθηκαν οι: Γιαννόπουλος Ευθ. του Ιωάννη, από το Τρίκορφο, Καραγκούνη Παγ. του Ευθ., από την Ερατεινή, Κατράπας Μιχ. του Χρήστου, από το Μαλακιδριό.

Ο επανεκλεγείς Πρόεδρος της Δωρικής Αδελφότητας κ. Παναγιώτης Ν. Σταθοπούλος δήλωσε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Ευχαριστούμε θερμά τις χιλιάδες των συμπατριωτών μας Δωριέων που μας τίμησαν με την ψήφο τους και, για ακόμη μια φορά, ενέκριναν τα πεπραγμένα και τη δράση του προηγούμενου Διοικητικού Συμβουλίου μας, εκλογόντας μας για μια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 2

ΑΠΟΡΙΕΣ

— Κι τι έμαθες σήμερα στον σχολείο σου Πάνου μ'?

— Μας είπα πατέρα η δασκάλα για τον πόλεμο κι τ'ν ειρήνη!

— Δηλαδή, σα τί σα είπες;

— Μας είπες ότι μεις έχουμε ειρήνη αλλά οι κότες άλλες χώρες έχ'ν πόλεμο! Κι ότι μπορείς κανένα μέρα να γίν' κι σι μας πόλεμος!

— Ησύχισ' Πάνου μ', σι μας δε γέννι πόλεμος.

— Ιμείς δε παλεύουμε κανέναν. Τράβι τη δ'λιά μας, έχουμ' απούλα, δε μας λείπ' τίποτα...

— Τί μας νοιάζ' μιάς τί κάν' νι αλλού;

— Ναι ρε πατέρα, αλλά ι-

«Πόλεμος' ή Ειρήν'»

μάς μας είπ' η δασκάλα ότι μπορεί να 'ρθεί κ' ιδώ! Έ-το' λέει έγινε κι παλιά. Ιμείς δε πειράζαμ' τσ' Γερμανούς, αλλά ανήνοι ήρθαν κι μας σιλάβωσαν, μας σκότωσαν, μας πήραν τον ψονί μας κι ούλα τούτα...

— Σώπα τώρα Πάνου μ'! Χαζονμάρις. Τα ξέρ' ούλα η δασκάλα σ'! Τίποτα δε ξέρ'...

— Ιμάς πάντους μας είπ' να 'χουμ' του νου μας και να φωνάζουμ' για ειρήνη... δε... ξέρου τί λες ισού!

— Πώς δε ξέρ'ς μωρέ. Δε ξέρου ισού πούειμ' πατέρα άλλος

— Ναι, αλλά ου παπούλ'ς άλλα έλνει ένα θράδ' π' τρώ-γαμ'.

— Καλά! Ου παπούλ'ς εί-ν'ι γέρουντας τώρα κι δε θ' μάτι καλά.

— Θ'μάτι κι παρα-θ'μάτι γιατί 'κείνον'ς πηει στον πόλεμο, ισού δε μπήεις. Κι έλνει τα ίδια πράματα π' μας είπ' η δασκάλα!

— Κι θ'μάσι μωρέ ισού τί έλνει ου παπούλ'ς — κ' ήταν κι νύχτα, κι νύστατ'ις!

— Ιγώ θ'μόμ'. Έλνει ότι είναι καάτ' ανθράπ' χουρίς καρδιά, χουρίς ψ'χή. Κι αυ-

τήν' θέλν'ι να θγάλλνι πουλά λιπτά κι δε τσ' νοιάζ' τίποτα — ούτι να σκουτσόν'ι λ' πόντι, ούτι να κλέψν'ι ούτι να κάψν'ι, ούτι τίποτα. Α-κόμα κι τα μ'κρά πιδιά δε λ'πόντι!

— Ησύχασ' Πάνου μ' δε θα τσ' αφήσ' κανέναν να κάμνι τέτοια πράματα ιδώ.

— Άμα όμους κάμν'ι τί-ποτα! Γιατί, τα κάμν'ι ούλα κι γω να τσ' πουλιμίσου;

— Θα σ' αφήσου πιδιά μ' — θα πάμ' μαζί!

— Δε κατάλαβα, όμους πα-τέρα. Γιατί, τα κάμν'ι ούλα αυτά, γιατί δε τσ' αρέσ' η ειρήν'!

— Κ'μής' τώρα Πάνου μ' κ' η δασκάλα θα σας ιεγήήσ' κ' άλλα πράματα αύριου...

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Στις 27 Ιουνίου παντρεύτηκαν στην Αγία Σκέπη Παπάγου ο Γιώργος Ανδρέας Ηλιόπουλος (εγγονός της Μαρίας Γ. Τριανταφύλλου) και η Αλεξάνδρα Μαλαμάκη.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας τους εύχεται κάθε ευτυχία.

Πένθη

Για τον τραγικό και απροσδόκητο χαμό του Αχιλλέα Αθ. Νίτσου (το γένος Μαυραγάνη) στις 29 Ιουνίου, το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εκφράζει στους γονείς του Αθανάσιο και Παναγιώτα, στον αδελφό του Λάμπρο και όλους τους συγγενείς του τα πιο θερμά του συλλυπητήρια.

ΠΕΡΑΣΤΙΚΑ

Στη φίλη Όλγα Παν. Μαχά που τραυματίστηκε σοβαρά σε ατύχημα, το Δ.Σ. του Συλλόγου μας της εύχεται ολόψυχα περαστικά.

Συνδρομές

Για την εφημερίδα

Καπέλλας Δημ.	500
Σταυρόπουλος Αριστ.	500
Μαχός Παναγ.	500
Μητροπολίτης Αναστάσης	500
Μαχός Κων/νος του Γ.	500
Δημητρόπουλος Δημ.	500
Ζαχαροπούλου Γεωργία	500
Πολίτης Σταύρος	500
Σολδάτου Ντίνα	500
Λαυκιώτη Μαρία	500
Αθανασόπουλος Ιωάννης του Χαρ.	500
Βάρσος Παναγιώτης του Βασ.	500
Σωτηρόπουλος Ευθύμιος	500
Αθανασόπουλος Ιωάννης του Αλ.	2.000
Δάφνης Νικόλαος	1.000
Αναστασόπουλος Δημήτριος	500
Σαΐτης Γιάννης του Ηρακλ.	2.000

ΑΠΟ ΚΑΝΑΔΑ

Παναγ. Κουφός	1.500
Αθαν. Παύλου	1.500
Αθαν. Μαυραγάνης	1.500

ΑΠΟ ΗΠΑ

Δαριώτη Νίτσα	1.500
---------------	-------

Για το ξενοδοχείο

Αθανασόπουλος Γιάννης του Αλεξ.	5.000
Δαριώτη Νίτσα	10.000
Αθανασία Ράλλη	2.000
Σοφία Παππά	3.000

Για την παιδική χαρά

Τρακάκη Ελένη	1.000
Μαυραγάνη Παρασκευή	1.000

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ο φίλος του χωριού και της εφημερίδας μας δικηγόρος κ. Μ. Κονίδας, πρόσφερε το ποσό των 5.000 δραχμών για την ενίσχυση της εφημερίδας μας.

Τον ευχαριστούμε θερμά.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ο πρόεδρος του χωριού μας κ. Τάσος Παπανδρέου πρόσφερε το ποσό των 25.000 δρχ. για διαμόρφωση του χώρου του οικοπέδου πάνω από το χώρο στάθμευσης των αυτοκινήτων και της εισόδου του ξενοδοχείου.

Προσφορές

για τη μάντρα του νεκροταφείου

Γιάννης Σαΐτης του Ηρακλ.	3.000
Μαρία Μπακαρέζου - Τσαγκουρού, στη μνήμη των γονέων της	
Κων/νου και Βιολέτας	1.000
Κώστα Σαΐτης του Παν.	1.000
Παναγιώτα Καραμολέγκου	1.000
Σοφία Παππά	2.000

(Ο πλήρης πίνακας των συνδρομητών για τη μάντρα του νεκροταφείου θα δημοσιευτεί στο επόμενο φύλλο).

Καλές δουλειές

Εύχεται το Δ.Σ. στους φίλους Γρηγόρη και Θανάση Βασ. Κρίτσα στο νέο μαγαζί που άνοιξαν στην πλατεία του χωριού μας.

Είμαστε δέβαιοι ότι οι Κροκυλιώτες θα τους τιμήσουν.

Στα παλιότερα χρόνια, λιγοστοί ήταν οι Κροκυλιώτες που έπαιρναν το δρόμο της Εξεντίας για ν' αναζητήσουν κάποια καλύτερη τύχη, ενώ οι άλλοι, οι πιο πολλοί, τη βόλευσαν, μοιρολατρικά, στο χωριό δουλεύοντας τα πατρογονικά φτωχοχώρα ή και κάνοντας και τίποτα άλλες ψευδοδουλειές για να τα φέρουν βόλτα.

Κείνα τα χρόνια καλλιεργιόταν όλος ο τόπος, απ' άκρη σ' άκρη, και υπήρχαν και κάμποσες χιλιάδες ζωντανά (γιδοπρόβατα, καματερά, γαϊδαρομούλαρα) και παρ' όλον ότι ο κόσμος χρησιμοποιούσε ξύλα για θέρμανση και μαγείρεμα και για πολλές άλλες δουλειές, το χωριό κι η γύρω περιοχή του, ήταν πνιγμένα στο πράσινο. Όλα τα σπίτια είχαν τους κήπους τους όπου καλλιεργούσαν τα λαχανικά τους και υπήρχαν και πολλά καρποφόρα δέντρα (κορομηλιές, κυδωνιές, κερασιές, συκιές, καρυδιές κι άλλα διάφορα) κι έτσι, άμα έφτανε η άνοιξη και ανθίζανε τα δέντρα και πρασίνιζε κι όλος ο τόπος ολόγυρα, το χωριό, ανάμεσα σε μια τέτοια λουλουδιένια φορεσιά, έμοιαζε σαν όαση και, εάν τόβλεπε κανένας άμα ξεμύτιζε απ' την Αγία Παρασκευή, νόμιζε πως είχε μπροστά του ένα όμορφο φυσικό ζωγραφικό πίνακα.

Υπήρχαν, κείνα τα χρόνια και πολλά πουλιά στην περιοχή του χωριού κι ήταν πολύ φυσικό να υπάρχουν, γιατί, όπως είπαμε, καλλιεργιόταν όλος ο τόπος κι έτσι εύρισκαν κι εκείνα την τροφή τους και βολεύονταν, ενώ άμα δε γίνετο καλλιέργεια μαιρείει ο τόπος και δε φυτρώνουν παρά μονάχα παλαμονίδες, αγριάδες και γαϊδουράγκαθα.

Θυμάμαι, πως εκείνη την εποχή υπήρχαν, εκεί στην περιοχή του χωριού και πολλά αηδόνια, που

Περιδιαβάζοντας
νοερά
στα περασμένα

την άνοιξη και το καλοκαίρι, ακόμα, χάλαγαν τον κόσμο με τα τραγούδια τους. Μπορεί να προτιμούσαν το χωριό, γιατί διασχίζεται από κατάφυτες ρεματιές και μπορούσαν να φωλιάζουν ανάμεσα σ' αυτές.

Με το ρήμαγμα, όμως του χωριού από ανθρώπους, έλλειψαν και

Του ΔΗΜ. Κ. ΥΦΑΝΤΗ

τα πουλιά και χάθηκαν και τ' αηδόνια, γιατί, όπως φαίνεται, αρέσει και σ' αυτά να τριγυρνάνε, εκεί που κατοικούν και οι άνθρωποι.

Ωστόσο, πριν από καμιά 15αριά χρόνια που έτυχε να βρεθώ, κατά το τέλος Απριλίου με αρχές του Μάη στο χωριό, για λίγες μέρες τα ξανάκουσα τ' αηδόνια και πολύ ευχαριστηθήκα απ' το κελάιδμά τους. Είχα πολλά χρόνια ν' ακούσω τόσα πολλά αηδόνια κι απόλαυσα με την ψυχή μου κείνη τη χαρούμενη αηδονοσυναυλία, και μου δόθηκε η ευκαιρία για να θυμηθώ ένα παλιό περιστατικό που συνέβηκε, εδώ και παραπάνω από 60 χρόνια, όταν λειτουργούσε ακόμα, στο χωριό το ελληνικό σχολείο κι ήταν σχολάρχης ο Γιώργος ο Παπαχαράλμπος. Τότε, είχε έρθει στο χωριό ένας εκπαιδευτικός επιθεωρητής και φιλοξενήθηκε, για

δύο μέρες, στο σπίτι του Παπαχαράλμπος εκεί παρακάτω απ' το δικό μας.

Ήταν κατά το τέλος Απριλίου κι όλο το χωριό πνιγνιόταν μέσα στο πράσινο και στο λουλούδι, αλλά φαίνεται πως και τ' αηδόνια είχαν, την εποχή κείνη, τη σύναξή τους εκεί κι όλη τη νύχτα αργίαζαν με τα τραγούδια τους. Ο εκπαιδευτικός εκείνος, που όπως έμαθα αργότερα, είχε γίνει και καθηγητής πανεπιστημίου, έμεινε κατάπληκτος απ' τη γραφικότητα του χωριού και μαγεύτηκε από τ' αηδονολαλήματα, που όλη τη νύχτα δεν τον άφησαν να κλείσει μάτι. Κι όταν το πρωί πρόκειταν να φύγει —με αγωνιγία την θυμάμαι καλά το ΝταλιανοΠαναγιώτη— προτού ν' ανέβει στο μουλάρι —εκεί μπροστά στο σπίτι μου— είπε στο σχολάρχη του Παπαχαράλμπος και σ' άλλους 5—6 που είχαν μαζευτεί να τον ξεπροβοδίσουν: «Απόψε δεν έκλεισα μάτι απ' τα κελαηδήματα των αηδονιών, αλλά και μεγάλη εντύπωση μούκανε η ομορφιά κι η γραφικότητα του χωριού. Νομίζω ότι πιο σωστό θα ήταν να ονομαστεί το χωριό σας «Λουλουδιασμένο αηδονοχώρι» γιατί αυτό το όνομα του ταιριάζει». Εγώ πήγα, τότε, στην Α' τάξη του σχολαρχείου.

Μια τέτοια αηδονοσυναυλία, σαν κείνα τα παλιά χρόνια, απόλαυσα και πάλι, πριν από καμιά 12αριά χρόνια, όταν έτυχε να ξαναβρεθώ, για λίγες μέρες, στο χωριό κατά το τέλος του Μάη κι άκουσα πολλά αηδόνια, ανάμεσα στις λαγκαδιές του χωριού και στο άλσος γύρω απ' τον Αη Γιώργη, που χάλαγαν τον κόσμο σαν άρχιζε να χαράζει, κι έμεινα καταμαγεμένος.

Τώρα, δεν ξέρω αν υπάρχουν ακόμα αηδόνια, εκεί στην περιοχή του χωριού ή μπας και μετανάστεψαν κι αυτά «σ' άλλη γη σ' άλλα μέρη» μια και δεν υπάρχουν, πια, κείνοι οι όμορφοι κήποι με τα λουλουδιασμένα δέντρα και τα καταπράσινα ζαρζαβατικά, αφού δεν υπάρχουν άνθρωποι στο χωριό που να μπορούν να τους καλλιεργήσουν.

Όλα κείνα, τα τόσο νοσταλγικά διώματα, χάθηκαν πια μέσα στο ατέλειωτο παρελθόν, όμως αυτές οι παλιές ωραίες εικόνες κι απολησμονημένες θύμησες βρίσκονται πάντα κατακαθισμένες στα κατάβαθα της μνήμης και σε κάποιες στιγμές αναπόλησης και στοχασμού ξαναζωντανεύουν και πάλι και φέρνουν κάποια ψυχική ανακούφιση, σε κείνους που τις είχαν ζήσει στην πραγματικότητα.

Ανακοίνωση

Άλλαξε ο παραλήπτης και η διεύθυνση για εμβίσματα και επιταγές.

Παρακαλείσθε να απευθύνεστε στο:

ΜΙΛΤΙΑΔΗ ΖΩΓΡΑΦΟ

Δαμαρέρως 19, Αθήνα
11633, τηλ. 75.18.852.

Στο Σπύρο Αποστολακόπουλο

Λόγος Επικήδειος

14 ΜΑΪΟΥ 1986

Δεν ξέρω, εάν ευρίσκομαι δεοντολογικώς εντός ή εκτός χώρου και πραγματικότητος, επειδή δεν είμαι Κροκυλιώτης, δεδομένου όμως ότι ο απελθών σήμερα τω κόσμω τούτο, δεν ειργάσθη, δεν ελάμβανε μόνο το Κροκύλιο, ούτε τον τέος Δῆμο Κροκυλίου, αλλά ήτο υπηρέτης δια τους πάντας, φίλους γνωστούς και αγνώστους, που με ένα τηλεφώνημα το θεωρούσε τιμή του να σε εξυπηρετήσει, εάν δε του έλεγες ότι θα του έκανες υπόμνηση, με τόνο αυστηρό, αλλά γλυκύτατο, σου απαντούσε όχι, διότι σημείωσε και τέλειωσε.

Από άπειρα γεγονότα, σαν και αυτό και από την εν γένει αρίστη συμπεριφορά του θανόντος, πήρα το θάρρος να ειπώ δυο λόγια για τον Σπύρο, αν και του αξίζουν πάρα πολλά.

Έγραψε ιστορία ο θανών και λυπάμαι που δεν θρηνώμεθα πάντα εδώ, να γνωρίζω περισσότερα και να εξιστορήσω τα έργα του.

Υπήρξε φυσιογνωμία, προσωπικότης, αγαπητός στους πάντας, με λαμπρά δραστηριότητα για την υπηρεσία του και μεγάλη τιμιότητα, αγάπη και στοργή για την οικογένειά του, δημιουργήσας δλαστούς, που όπως μαθαίνω, ακολουθούν τα βήματά του.

Η ζωή με τα έργα του καθενός δεν μετρείται με το υποδεκάμετρο, διότι τα έργα παίρνουν στροφές, ενώ το υποδεκάμετρο δεν λυγίζει και συνεπώς η ευθεία, το αξιόλογο, το δίκαιο, το σωστό δεν βρίσκεται εύκολα εάν λείπει το ιδανικό, προσόν του θανόντος, σπάνιο φαινόμενο σήμερα, που τ' ανωτέρω με την πολιτική και τη μεγάλη του καλσύνη ο Σπύρος τα είχε φυσικά χαρίσματα, γι' αυτό τολμώ να είπω ότι φυσιογνωμίες σαν του Σπύρου λείπουν, δυστυχώς, σήμερα, από την κοινωνία και φεύγοντας αφήνει μεγάλο κενό. Τα έργα του και η καλσύνη του θα παραμείνουν σαν φάροι και θα καθοδηγούν όχι μόνον τους απογόνους του, αλλά και πάντα νέον που θα θελήσει να σταδιοδρομήσει με τιμιότητα και με το κεφάλι ψηλά.

Βέβαια δεν είναι εύκολος η λησμονία της γυναίκας του, των παιδιών του, των συγγενών και φίλων, ως δοθεί όμως θεία δύναμις προς το σκοπό αυτό και παρηγορία σε όλους, με την ευχή στο θεό η ψυχή του να βρει ανάπαυση Αγίου, διότι άγιος ήτο ο Σπύρος.

Γεια σου και καλό ταξίδι Σπύρο και ελαφρό το χόμα που θα σε σκεπάσει.

Νίκος Δ. Γιαννακόπουλος
εξ Αλποχωρίου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα

νέα διετή τηθεία. Τόσο εγώ προσωπικά όσο και τα επίλεκτα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου επιθυμούμε να διαδεχθώσουμε όλους τους συμπατριώτες μας Δωριείς ότι, όπως επανειλημμένως έχουμε διακηρύξει, μοναδικός σκοπός και αποκλειστική φροντίδα μας θα είναι η με κάθε δυνατό τρόπο σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των Δωριέων και η με κάθε δυνατή και επιβαλλόμενη θυσία επιτυχία των σκοπών της Αδελφότητας και της Δωρικής Ιδέας.

«Είχα την ευκαιρία, κατά το παρελθόν, να τονίσω ότι κάτω από ένα γνήσιο δημοκρατικό καθέστως, οι πολιτικές πεποιθήσεις του καθενός πρέπει να είναι σεβαστές, εφ' όσον εκδηλώνονται σε άλλους χώρους και όχι στο χώρο του ιστορικού μας σώματος. Διοικούσαμε και άλλοτε την αδελφότητα. Είναι η τρίτη φορά που οι Δωριείς της περιοχής Αθηνών με εξέλεξαν Πρόεδρο της Δωρικής Αδελφότητος. Και εκτιμώ ότι είναι εξαιρετικά τιμητικό, όπως θεωρώ ότι με επιφορτίζει με ιδιαίτερη ευθύνη το γεγονός ότι και τις τρεις φορές έλαβα τη μεγαλύτερη πλειοψηφία που δόθηκε ποτέ σε υποψήφιο πρόεδρο κατά τα 80 χρόνια της ζωής του Σωματείου μας. Ο κάθε Δωριεύς μπορεί να κρίνει αν όλα αυτά τα χρόνια ο Πρόεδρος και τα Διοικητικά Συμβούλια κάναμε λίγα ή πολλά για την Δωριδα. Κανένας όμως δεν μπορεί να μας πει ότι κινήθηκαν στο έργο μας από πολιτικές φιλοδοξίες, ότι ασχοληθήκαμε με τις πολιτικές πεποιθήσεις των συμπολιτών μας ή ενεργήσαμε

Η νέα διοίκηση
της «Δωρικής
Αδελφότητος»

με ανάλογη σκοπιμότητα ή ότι διχάσαμε τους Δωριείς.

«Συνεχίζοντας την απόλυτη αφοσίωσή μας στην εξυπηρέτηση των σκοπών της Αδελφότητος μας για την επιτυχία της υψηλής αποστολής της, δεν θα επηρεαστούμε και δεν θα καθοδηγηθούμε από πολιτικά κόμματα. Υπογραμμίζουμε όμως ότι θα παραμείνουμε εμπόδιο σε κάθε προσπάθεια οποιοδήποτε υποψηφίου συνδυασμού που επιδιώξει του θα είναι η εξυπηρέτηση κομματικών σκοπών, που οποσδήποτε δεν συμβιβάζονται με τους σκοπούς της Δωρικής Αδελφότητος και της Δωρικής Ιδέας.

«Είμαστε αποφασισμένοι να συνεργαστούμε με όλους και να επιπνεύσουμε κάθε προσπάθεια και κάθε προσφορά για την επιτυχία των σκοπών της Αδελφότητος. Τονίζουμε όμως ότι δεν θα διατάσουμε να καταγγείλουμε στους Δωριείς και να στιγματίσουμε οποιοδήποτε μας αγνοήσει ως «Δωρική δύναμη» σε οποιαδήποτε θέση πολιτική ή άλλη και αν βρίσκεται, πράγμα που δεν μπορούν να κάνουν πολιτικοποιημένες Διοικήσεις.

«Θα εργαστούμε με όλες μας τις δυνάμεις

νόμενες και με κάθε δυνατή δική μας θυσία, για να συνεχίσει η «Δωρική Αδελφότης» το σωστό δρόμο της. Θα φροντίσουμε με κάθε τρόπο να παραμείνουν οι εδώ Δωριείς αγαπημένοι και θα κινηθούμε μέσα στα πλαίσια των καταστατικών στόχων της Αδελφότητος ακολουθώντας τα σημεινικά δεδομένα και τις σημερινές εξελίξεις.

Τέλος, κρίνουμε σκόπιμο αλλά και απαραίτητο να επαναλάβουμε για μια ακόμα φορά, τις τελευταίες φράσεις του πρωτοελλίδου φύλλου του Ενημερωτικού μας Δελτίου: «Ελάτε, λοιπόν αγαπητοί Δωριείς, να αγωνιστούμε όλοι μας συναδελφωμένοι σαν καλοί πατριώτες. Καμιά δάφνη δεν θέλουμε να δρέψουμε μόνοι εμείς, η Διοίκηση της Δωρικής Αδελφότητος. Είμαστε δέβαιοι ότι θα ανταποκριθείτε πρόθυμα στην έκκλησή μας αυτή και θα εκδηλώσετε ειλικρινά και έμπρακτα την αγαθή πρόθεσή σας να συμβάλετε στην πρόοδο της Δωρικής ΜΑΣ, βοηθώντας ουσιαστικά το έργο της Δωρικής Αδελφότητος».

«Θέλω να πιστεύω ότι, η κατά τον πλέον άφογο τρόπο διεξαγωγή των αρχαιολογικών της 25ης Μαΐου 1986 μέσα σε ένα απόλυτα ήπιο και πολιτισμένο κλίμα, που αρμόζει στους Δωριείς, στο οποίο συνέβαλαν οι παράγοντες - υποψήφιοι και των δύο υποψηφίων συνδυασμών, αποτέλεσε το πρώτο ουσιαστικό και αισιόδοξο βήμα προς την κατεύθυνση αυτή. Και αυτό μας γεμίζει με πολλές καλές ελπίδες για το μέλλον του ιστορικού Σωματείου μας».

ΛΟΓΟΣ

Επικήδειος στον
Κώστα Σίδηρη
(14 Απριλίου 1986)

Αγαπητέ μας και αξέχαστε Κώστα, Με θλίψη ειλικρινή και βαθύ πόνο μάθαμε τον αιφνίδιο θάνατό σου και ήρθαμε, άλλοι από κοντά κι άλλοι από μακριά για να παρευρεθούμε στο τελευταίο σου ταξίδι και να σου απευθύνουμε το «στάτο χαίρε».

Η ζωή σου ήταν συνδεδεμένη με τη γενέθλια γη, ώστε, όπου κι αν βρισκόσουν, όπου κι αν υπηρετούσες, τα καλοκαίρια και στις μεγάλες γιορτές, έφτανες στο χωριό για να ζήσεις έστω και για λίγο στη γη των πατέρων σου. Η αγάπη σου για το χωριό, ήταν μεγάλη, γι' αυτό και συ και τ' αδέρφια σου και οι γονείς σου, πάντα πρόσφεραν, όσο μπορούσαν, για την πολιτιστική άνοδο του χωριού αλλά και της μεγάλης πατρίδας γενικότερα. Η οικογένειά σου, που τελευταίος γόνος ήσουν εσύ, γεμάτη αγάπη και καλσύνη για τους χωριανούς, πρόσφερε τα πάντα, ακόμα και αίμα στα χρόνια των απελευθερωτικών πολέμων (Βαλκανικούς και Μικράς Ασίας).

Ο αδερφός σου ο Γιάννης, εγκατέλειψε την Αμερική και ήρθε στην Ελλάδα για να βρει το θάνατο πολεμώντας εναντίον των Βουλγάρων στη μάχη του Λαζανιά, στις 21 Ιουνίου 1913. Επ' πολέμωντας εναντίον των Τούρκων στην άτυχη εκστρατεία της Μ. Ασίας υπέστης σοβαρό τραυματισμό με πολλαπλά τραύματα στα 1921. Ο αδερφός σου ο Θανάσης που έζησε από μικρό παιδί στην Αμερική και πέθανε εκεί, πρόσφερε ένα μεγάλο ποσό για την ανέγερση του σημερινού Κοινοτικού Καταστήματος το οποίο αποτελεί κόσμημα για το χωριό.

Οι γονείς σου και οι αδελφές σου με την καλσύνη τους ήταν συμπαθέστατοι σ' όλο το χωριό.

Αλλά ποιος ακριβώς ήταν ο Κώστας Σίδηρης που κηδεύουμε σήμερα;

Γεννήθηκε στα 1899. Έμαθε τα πρώτα γράμματα στο δημ. σχολείο του Κροκυλίου, καθώς επίσης και το Ελληνικό. Τέλειωσε το Γυμνάσιο στην Αμφισσα κι όταν γύρισε από τη Μ. Ασία έδωσε εξετάσεις και μπήκε στη Σχολή Σωματικής Αγωγής. Όταν τέλειωσε, διορίστηκε στο Γυμνάσιο Λιδωρικίου και αργότερα υπηρέτησε και σε άλλα Γυμνάσια στην Αθήνα.

Τα πιο πολλά χρόνια υπηρέτησε στην Εμπορική Σχολή Βόλου. Όταν έγινε συνταξιούχος, ζούσε το χειμώνα στην Αθήνα και το καλοκαίρι στο χωριό. Οικονομικά ανεξάρτητος πλέον δεν παρέλειψε να επισκεφθεί τον αδελφό του στην Αμερική, αλλά και να ταξιδέψει και σε διάφορες χώρες της Ευρώπης, καθώς και στους Αγίους Τόπους, με τελευταίο ταξίδι το φετινό που χθες τον βρήκε ξαπνικά ο θάνατος μόλις γύρισε απ' την εκκλησία στο σπίτι του. Κάπως έτσι επιθυμούσε κι ο ίδιος να πεθάνει και να ταφεί στον τόπο του.

Έζησε χωρίς να δημιουργήσει δική του οικογένεια, αλλά πάντα ανεξάρτητος κι ελεύθερος, απορριπώντας να επιβαρύνει τους συγγενείς και φίλους του. Χαρακτήρας ευγενικός και ευχάριστος, είχε τη συμπάθεια και την αγάπη όλων των συναδέλφων και φίλων. Όπως έζησε απλά και ήρεμα, έτσι και έσθισε απ' τη ζωή μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα, γαυός να κούρσει κανέναν. Δυστυχώς η μοίρα των ανθρώπων αυτή είναι. Ο Κώστας Σίδηρης είχε την καλή τύχη να χαρεί τη ζωή επί 87 ολόκληρα χρόνια.

Έζησε επιτέως ευτυχίας αλλά και στιγμές δυσάρεστες όπως όλοι μας.

Σήμερα κηδεύεται, έχοντας γύρω του, τους συγγενείς, τους φίλους, τους χωριανούς που τον προτιμούν με όλη τους την αγάπη και τη συμπάθεια στην τελευταία του κατοικία. Κάθε άνθρωπος αγαπάει τη ζωή κι όπως λέει κι ο ποιητής, είναι: «Γλυκιά η ζωή κι ο θάνατος μαυρίλα». Έτσι αγαπήτε μας Κώστα, φτάνουμε στο τέλος των εγγόσμων εκδηλώσεων και δε μένει παρά να σε συνοδεύουμε όλοι μας στο τελευταίο σου ταξίδι κι αποχαιρετώντας σε, να σου ευχηθούμε, το χόμα της γης του Κροκυλίου που τόσο αγάπησες και που σε λίγο θα σε σκεπάσει για πάντα, να είναι —όσο γίνεται— πιο ελαφρό!

Αιώνια σου η μνήμη Κώστα Σίδηρη.

X.T.T.

ΕΙΡΗΝΗ, ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα

έμαθαν ακριβώς τι σημαίνει Ναζισμός και ιδιαίτερα για τους νέους που εξακολουθούσαν να γράφουν στους τοίχους αγκυλωτούς σταυρούς: «Κολάσιμη πράξη ήταν ο διαταγμός μπροστά στην αρπαγή, τον εμπρησμό και το φόνο. Εσχάτη προδοσία, η νόθευση του χτήνους από ανθρώπινες αδυναμίες. Εχθρική ενέργεια για το Γ' Ράιχ θα ήταν το να ζητηθεί ο λόγος από ένα χιτλερικό στρατιώτη, ή από μια ομάδα στρατιωτών, γιατί μπαίνουντας σ' ένα κολλέγιο την ώρα του μαθήματος, κατακοιμάσαν μαζί με τους δασκάλους τους και διακόσιους μικρούς μαθητές, αγόρια και κορίτσια όπως έγινε σε μια πόλη της Γιουγκοσλαβίας.

» Στην Ελλάδα 1760 χωριά καίγονται. Για να εκτελεστούν οι άντρες των Καλαβρύτων, εναλλάχθηκαν δυο εκτελεστικά αποσπάσματα, όχι γιατί το ένα κούραστηκε, αλλά γιατί ήθελαν να νιώσουν και τα δυο τους περήφανα, μοιράζοντας μεταξύ τους αυτή την τιμή. Γυναίκες που ανάβουν τους φούρνους τους στα χωριά να ψήσουν το ψωμί τους, τύχαιναν φορές που δεν πρόφταναν να τελειώσουν αυτή τη δουλειά. Έβλεπαν να πετιούνται και να καίγονται μέσα αγαπημένα τους πρόσωπα. Ένα μόνον αποσπάσμα από τις σφαγές του Διστόμου, φτάνει να μαρτυρήσει για την ιερότητα του σταυρού, που τσακίστηκε στις άκρες και έγινε αγκυλωτός.

Ένας Γερμανός στρατιώτης αποπειράθηκε να βιάσει τη Ν.Φ. κι όταν κατάλαβε πως ήταν έγκυος, της έσκισε την κοιλιά με την ξιφολόγχη του κι αφού της έδωσε το έμβρυο από μέσα το πέταξε στα πόδια της. Άλλοι στρατιώτες συλλάβανε τον ιερέα του χωριού

Σωτήριο Φτίξη, και του εξόρυξαν τα μάτια με τη λόγχη. Ύστερα τούκοψαν το κεφάλι και το πέταξαν στην αυλή, πάνω σ' ένα σωρό από κοπριές, μπρος στα μάτια δεκάδων γυναικών και παιδιών, που είχαν συγκεντρωθεί στο σπίτι του ιερέα για να σωθούν από την καταστροφή, έχοντας την αφέλεια να πιστεύουν πως αυτόν θα τον σεβόταν οι Γερμανοί. Αυτοί όμως δεν άργησαν να σκοτώσουν, τη μια μετά την άλλη και όλες αυτές τις γυναίκες.

» Άλλοι Γερμανοί στρατιώτες σκότωσαν με μια βολή του όπλου του τη Λ.Μ. που κρατούσε το 40 ημερών νεογέννητο θρέφος της στην αγκαλιά της. Το βρέφος τότε άρχισε να κλαίει. Ο Γερμανός ενοχλήθηκε από το κλάμα του το πέταξε κάτω και το αποτέλειωσε πατώντας το με τις μπότες και με όλη του τη δύναμη στο κεφάλι.

» Άλλοι Γερμανοί βιάσανε πρώτα τις αδελφές Δ. και Γ.Κ. και μετά τις σκότωσαν. Άλλοι υποχρεωνόντουσαν να βλέπουν το θέαμα του Σφουντούρη και της γυναίκας του, που καιγόταν ζωντανοί. Το αθάνατο θρέφος της Φάκας σφάχτηκε με ξιφολόγχη, κατά τον πιο απάνθρωπο τρόπο. Άλλοι Γερμανοί στρατιώτες μπήκε στο σπίτι της Στάβως, είδε τη γυναίκα την ώρα που έθαγε το μαστό της για να θηλάσει το βρέφος της. Της έκοψε το μαστό, τον έχυσε στο στόμαχο του θρέφους και μετά το σκότωσε...».

Το στρατόπεδο - εργοστάσιο του 'Αουσβιτς, δούλεψε αποδοτικά. Βδομάδα με βδομάδα έφτασε να εξοντώσει τέσσερα εκατομμύρια ανθρώπους, που είχαν καλή εμπροστική απόδοση και ωφέλησαν οικονομικά τη χιτλερική Γερμανία. Το εργοστάσιο - στρατόπεδο, δούλεψε με γοργό ρυθμό και με απόλυτη τάξη. Είχε ειδικούς θαλάμους και

ειδικούς φούρνους, όλα κατασκευασμένα με την τελευταία λέξη της επιστήμης.

» Στον κάθε θάλαμο έκλειναν 2.000 πρόσωπα και αμέσως άνοιγαν τους κρουούς του δηλητηριασμένου αερίου, Συκλόν Β. Σε 15 ως 20 λεπτά, όλοι τους ήταν νεκροί. Τότε φορτώνανε τα πτώματα σε βαγόνια και τα μεταφέρονε στα κρεμαντόρια, που επικοινωνούσαν με τους θαλάμους. Τη στάχτη από τα κόκαλα τη χρησιμοποιούσαν για λίπασμα, ενώ τα μαλλιά των γυναικών τα πουλούσαν 50 πένιχ το κιλό στην εταιρία «'Αλεξ Τονκ» της Βαυαρίας, που έφτιαχνε μ' αυτά νήματα για χαλιά.

» Όταν το 'Αουσβιτς απελευθερώθηκε, θρέθηκαν εκεί 7.000 κιλά γυναικείων μαλλιών, που δεν είχαν προφτάσει ακόμη να τα διαθέσουν στο εμπόριο. Βρέθηκε επίσης και μπόλικο ανθρώπινο λίπος, που δεν είχαν προφτάσει να το μεταφέρουν για την κατασκευή σαπουνιού. Εκτός απ' αυτά, το στρατόπεδο, στις μεγάλες θιαμηνιές «1.2. Φαρμπενίστουστρι», «Σέρικ - Βέρκε» και «Μπάγιερ» προμήθευε κρατούμενες γυναίκες για ιατρικά πειράματα. Κατασχέθηκε μια πολύ χαρακτηριστική επιστολή της Μπάγιερ προς το διοικητή Ες, που αναμέσα στα άλλα έγραφε: «Παραλάβαμε την αποστολή 150 γυναικών. Τις υποβάλαμε στα σχετικά πειράματα και πέθαναν όλες. Χρειάζομαστε άλλες 150, αλλά η τιμή των 200 μάρκων για καθεμία, είναι υπερβολική. Δεν προσφέρουμε περισσότερα από 150 μάρκα.

» Σύμφωνα με τους υπολογισμούς του αρχηγού της φρουράς των Σ.Σ. Οντίλο Γκλιντσκόνικ, τα κέρδη του στρατοπέδου - εργοστασίου, έφτασαν τα 178.745.960 μάρκα...».

ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ!
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ!

Η παλιά μας φωτογραφία

Αθήνα 1933. Από τα αριστερά: Γιώργος Χ. Καρμαπέλος, Βασίλης Νασσιόπουλος, Ιωάννης Παπαδόπουλος, Γιώργος Νασσιόπουλος, Αλέκος Ζ. Νίτσος, Αριστείδης Π. Γραββάνης.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΑΦΝΑΙΩΝ

Στις 19 Ιανουαρίου η Ένωση έκοψε τη πρωτοχρονιάτικη πίττα σε κεντρικό Ενοδοχείο της Αθήνας.

Πάνω από 300 άτομα, Δαφναιοί και φίλοι του χωριού μας, παραβρέθηκαν στην πρώτη αυτή εκδήλωση της χρονιάς και πέρασαν ευχάριστες στιγμές ανάμεσα σε πατριωτικό περιβάλλον κάτω από τις μελωδίες που σκόρπιζε το νεανικό μουσικό συγκρότημα από Δαφνιόπουλα και τους φίλους τους.

Η μέρα αυτή επιφύλαξε μια μεγάλη εκπλήξη για τους Δαφνίους, γιατί λυθθηκε το πρόβλημα της στέγασης της Ενώσεως, που ήταν το όνειρο 50 χρόνων.

Τα αδέρφια Ειρήνη συζ. Νικ. Θεοχαροπούλου και Δημήτριος Γεωρ. Ασφής ΔΩΡΙΣΑΝ στην Ένωση ένα θαυμάσιο διαμέρισμα που βρίσκεται σε κεντρικό σημείο της Αθήνας (Στρατηγού Δαγκλή 81 και Στ. Καλλάρη) στην Αχαρνών, για να στεγαστεί η Ένωση και να λειτουργήσει και σαν εντευκτήριο για τα μέλη της. Όπως φαίνεται από την επιστολή των δωρητών και τα έγγραφα ιδιοκτησίας που παραδόθηκαν στο προεδρείο της Ενώσεως, το Διαμέρισμα αυτό περιήλθε στους χερμερινούς δωρητές από τους θεούς τους Παρασκευή Ασφή (το γένος Δ. Ράτση) και το σύζυγό της Ιωάννη Αθ. Ασφή.

Το Διοικ. Συμβούλιο διεκδικώντας τα αισθήματα ικανοποίησης των Δαφνίων εκφράζει την ευγνωμοσύνη του στους Δωρητές Ειρήνη Νικ. Θεοχαροπούλου και Δημήτριο Γ. Ασφή και τιμάει τη μνήμη των προκατόχων Ιωάννη και Παρασκευής Ασφή.

Την Κυριακή 9 Μαρτίου έγινε η ετήσια αποκριάτικη χοροσυνεστίαση της Ενώσεως Δαφνίων στο Κέντρο Διασκέδασης «ΚΑΛΑΜΠΟΚΑΣ» στην Αθήνα. Η εκδήλωση αυτή ξεπέρασε κάθε προσδοκία γιατί πάνω από 700 άτομα, Δαφναιοί με τους φίλους τους, πέρασαν μια αξέχαστη βραδιά με γλέντι και χορό.

Εκδηλώσεις με τη μεγάλη κι ενθουσιώδη συμμετοχή, δίνουν δύναμη στο Διοικ. Συμβούλιο και ενθαρρύνουν τη συλλογική προσπάθεια για την επιτυχία των σκοπών της Ενώσεως.

Στις 24 Απριλίου 1986 συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο Διοικ. Συμβούλιο της Ενώσεως Δαφνίων Δωρίδας, που εξελέγει στις αρχαιρεσίες της 19ης Απριλίου 1986, ως εξής:

Πρόεδρος: Χαράλαμπος Βασ. Παπανδρέου
Αντιπρόεδρος: Γεώργιος Ιωάν. Μετζάλης
Γεν. Γραμματέας: Αθανάσιος Δημ. Ασφής
Ειδ. Γραμματέας: Νίτσα Παν. Μετζάλης
Ταμίας: Μαρία Γρ. Σταματοπούλου
Μέλη: Δημήτρη Κοντοθανάση - Αποστόλου και Στέλος Δημ. Κοντοθανάσης.

Μετά τη συγκρότηση, το νέο Δ.Σ. ενημέρωσε ο προηγούμενος Γεν. Γραμματέας κ. Κων. Κάριας πάνω στα θέματα που απασχολούν την Ένωση και υπεσχέθη την αμέριστη συμπαράστασή του στο έργο της νέας Διοίκησης.

Προσφορά 300 δολλαρίων
από τον Δημ. Κ. Κωνσταντόπουλο

Ο αγαπητός μας χωριανός Δημήτρης Κων. Κωνσταντόπουλος, απ' το Μόντρεαλ του Καναδά, λάτρης του χωριού μας και φανατικός υποστηρικτής όλων των προσπαθειών μας (Κοινοτήτας και Συλλόγου) μας έστειλε 300 δολάρια για την προώθηση των έργων μας.

Στην επιστολή του που είναι γεμάτη από θερμά πατριωτικά αισθήματα κι αγάπη για το χωριό, ο φίλος Δημήτρης γράφει μεταξύ άλλων:

«Διαβάω εδώ στην εφημερίδα μας που είμαι τακτικός αναγνώστης και συνδρομητής τις ανάγκες που παρουσιάζονται εκεί στο χωριό μας πάντοτε, μικρές και μεγάλες και σκέπτομαι ότι δεν πρέπει να το εγκαταλείψουμε και να πάει προς

το χειρότερο, αλλά όλοι μαζί με συνεχείς προσπάθειες να το συντηρούμε και να το δελτιώνουμε μέρα με τη μέρα...».

Συμφωνούμε όλοι με το χωριανό και φίλο Δημήτρη και τον ευχαριστούμε πολύ για τη βοήθειά του.

Με απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου τα χρήματα κατατέθηκαν στο ταχυδρομικό ταμειούχιο του Κροκυλίου (αριθ. λογαριασμού 79.24.652) ώστε να μαζευτούν κι άλλα προκειμένου να τοποθετηθεί α λ ε ξ ι κ έ ρ α υ ν ο στο καταφύγιο της Παναγίας.

Ος επιτροπή ορίστηκαν οι Χρίστος Τριανταφύλλου και Χαράλαμπος Μπρούμας. Ας βοηθήσουμε όλοι να γίνει και αυτό το χρήσιμο έργο.

Η ιστορία του αρχαίου και νεώτερου Κροκυλίου

ΜΕΡΟΣ Α'

Κατά τον Στράβωνα και τον Όμηρο, ως και τον μεγαλύτερο ιστορικό της αρχαιότητας Θουκυδίδη, το Κροκύλιο, ή τα Κροκύνια όπως αναφέρεται στην Ιλιάδα του Ομήρου, ήταν αρχαία πόλη στην ίδια όπως και σήμερα, περιοχή που υπαγόταν τότε διοικητικά στην Αιτωλία.

Ο Θουκυδίδης, στο τρίτο βιβλίο του αναφερόμενος στον Πελοποννησιακό Πόλεμο που έγινε από το 431 μέχρι 404 προ Χριστού, εξιστορεί ότι ο Αθηναίος Στρατηγός Δημοσθένης επέδραμε κατά το έτος 426 π.Χ. στην τοπική εκείνη περιοχή, η οποία λεγόταν «Χώρα των Αποδώτων» και περιελάμβανε τις μεγάλες πόλεις Κροκύλιο, Ποτιδάνια και Αιγίτιο και άλλες μικρές που δεν διέσωσαν τα ονόματά τους, με πολύ και καλά εξοπλισμένο στρατό και συνάντησε ανθρώπους σχε-

κείνο. Πέθανε και ο ένας από τους δυο Στρατηγούς τους ο Προκλής. Μετά οι Αθηναίοι έκαναν ανακωχή, για να σηκώσουν τους νεκρούς τους αφού τους πήραν και έφυγαν για τη Ναύπακτο, κάμποσο καιρό αργότερα γύρισαν με τα πλοία στην Αθήνα. Ο Δημοσθένης έμεινε κοντά στη Ναύπακτο και στα μέρη εκείνα για πολύ καιρό ακόμα, από φόβο να μην τον τιμωρήσουν οι Αθηναίοι, για την πανωλεμία που έπαθε και επέστρεψε όταν δημιουργήθηκαν ευνοϊκές γι' αυτόν συνθήκες.

ΜΕΡΟΣ Β'

Διοικητική ιστορία μετά την Ελληνική Επανάσταση του 1821 και την απελευθέρωση από τους Τούρκους

Με το Διάταγμα της 3.4.1833 ορίσθη ο νομός Φωκίδος και Λοκρίδος και τον απετέλεσαν 42 επαρχίες. Η επαρχία Δωρίδας συνστάτο από τις μέχρι τότε επαρχίες Λιδορική και Μαλανδρινού, με πρωτεύουσα το Λιδορίκι.

Με το Δ)γμα της 30.10.1836, η επαρχία Δωρίδας, περιελάμβανε, από το έτος 1836 έως το έτος 1869, ήτοι επί 33 χρόνια τους Δήμους Αιγίτιο (Λιδορίκι) και Κροκύλιο με πρωτεύουσα χειμερινή τους Πενταγιάς και με θερινή την Αρτοτίνα, που σχηματίστηκαν από τους μέχρι τότε Δήμους Κροκύλιο, Βωμέας και Οφιατίνας.

Ο Δήμος Κροκυλίου περιελάμβανε τα χωριά Πενταγιάς, Αγλαδίστα, Δρεστενά, Παλαιοκάκτου, Αβορίτη (τη γενέτειρα του Στρατηγού Μακρυγιάννη) Βλαχοδούνι, Κερασά, Κουπάκι, Ζοριάνο, Αλουποχώρι, Ιτέα, Αρτοτίνα, Νούτσονδρο, Κρεάτσι, Σουρούστι, Κωστήριστα, Βουστενίτσα και Μονή Προδρόμου.

Με Δ)γμα της 16.12.1869, σχηματίστηκαν οι Δήμοι αλλοιώς. Ο Δήμος Κροκυλίου διαιρέθηκε σε δυο, ήτοι Κροκύλιο και Βωμέας (Αρτοτίνας). Μετά την τροποποίηση αυτή, από το 1869 έως το έτος 1912, ήτοι για 43 χρόνια, ο Δήμος Κροκυλίου παρουσιάζεται με πρωτεύουσα το Παλαιοκάκτου σαν χειμερινή πρωτεύουσα και τους Πενταγιάς σαν θερινή και με τα Χωριά Αγλαδίστα, Κουπάκι, Ζοριάνο, Αλποχώρι και Δρεστενά.

Με το νόμο ΝΔΖ (υπ' αριθ. 4057) της 10.2.1912 και με το επακολουθήσαν από 30.4.1912 Δ)γμα, καταργήθηκαν, οι υπό την ανωτέρω διαίρεση, Δήμοι και συνεστήθησαν οι Κοινότητες οι οποίες αναγνωρίστηκαν με το Δ)γμα από 22.8.1912. Το Παλαιοκάκτου έγινε Κοινότητα από 29.8.1912, που καταργήθηκαν οι Δήμοι.

Τέλος με το Δ)μα από 25.8.1915 μετονομάστηκε από Παλαιοκάκτου σε Κροκύλιο και έτσι αναγνωρίστηκε προς την αρχαία ονομασία του. Αλλωστε και με την ονομασία του σαν Παλαιο-

κάτουν, δεν εσθίμινε άλλο, τι ειμή ότι είχε παλαιά προέλευση (αρχαία).

Αυτή είναι η ιστορία της γενέτειράς μας Κροκυλίου το ότι το Κροκύλιο είναι ένα πολύ ωραίο, εξελιγμένο χωριό ασύγκριτο και υπέροχο με φιλοπρόδοους κατοίκους, είναι πασίγνωστο και τα πλεονεκτηματά του αυτά, τα έχει δημοσιεύσει επανειλημμένα και συνεχίζει, αδιάκοπα και ακούραστα, ιδίως στον Ρομειολόγικο Τύπο και σ' άλλες εφημερίδες, ο συγχωριανός μας κ. Δημήτριος Υφαντής, ο γνωστός σε όλους για τα απaráμιλλα ανθρωπιστικά του αισθήματα και προ πάντων εκτιμώμενος, ο πατριδολάτρης, λογοτέχνης, δικηγόρος και συνταξιούχος αρχηγός της Αστυνομίας Πόλεων. Αλλά σταματώ, γιατί γράφοντας έτσι θα προσκρούσω στην εγνωσμένη ταπεινοφροσύνη του και την αντίθεσή του για προσωπική προβολή.

Πριν από μισό αιώνα, γύρω στα 1935, όταν έκανα στη Θεσσαλονίκη που υπηρετούσα έρανο μεταξύ των Ρομειολογικών Βόρειας Ελλάδας και άλλων γνωστών, για την αποπεράτωση του αμαρτητού δρόμου Κουμεντάρι - Κροκύλιο με ρωτούσαν οι συνεισφέροντες αν καταγόμουν από μέσα από το Κροκύλιο ή από κανένα από τα γύρω χωριά ή συνοικίες του και τους απαντούσα με κάποια τοπική υπερφάνεια, ότι «είμαι από μέσα, γέννημα θρέμμα και δέρος Κροκυλιώτης».

Επίσης ο αείμνηστος Κροκυλιώτης, διαπρεπής δάσκαλος, Θρασυβούλος Ζωγράφος, που έζησε από το 1881 έως το 1970 έγραψε στην εφημερίδα «ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ» για την ομορφιά του χωριού και για τον υπό κατασκευή δρόμο Κουμεντάρι - Κροκύλιο «Έφ'ερτε δρόμο στο Κροκύλιο και έχετε εδώ την Ελβετία». Και με επίμονο τρόπο πρόβαλε την υπέα, που χάρισε το ευλογημένο αυτό χωριό.

Και δεν ήταν μόνο θέρετρο το χωριό αλλά περισσότερο το δεδρονημένο δουνό Παναγία, με υψόμετρο 1.250 μ. Εκεί, προ παντός, παραθερίζαν το καλοκαίρι ντόπιοι και ξένοι και έμεναν σε παράγκες από ελατόσκονες, λατούδια όπως τα λένε.

Σήμερα ο αυτοκινητόδρομος έγινε, και καλός μάλιστα, τόσο στο χωριό και στο δουνό Παναγία. Υπάρχει ξενοδοχείο στο χωριό και ωραίες ξενάσεις στην Παναγία με πανοραμική θέα και ονειρώδη ορατότητα που φτάνει μέχρι την Πάτρα και τα θέλητρα του Κροκυλίου μπορούν να τ' απολαύσουν όσοι θέλουν να παραθερίσουν και να αναζωογονήσουν την ψυχική και σωματική τους υγεία το καλοκαίρι ή και όποια άλλη εποχή. Κι ας έχουν υπόψη τους ότι το ενδιαφέρον και τα φιλόξενα αισθήματα τόσο των Κροκυλιωτών όσο και των τοπικών αρχών θα εκδηλωθούν με απλοχεριά.

Τελειώνοντας απευθύνω σε όλους τους πατριώτες μας της Αττικής να θυθούν το Κροκύλιο για τόπο παραθερισμού όπως τα πρώτα παλιά ωραία χρόνια.

(Έγραψε την 4 Απριλίου 1986)

Auto LINE
SERVICE

Παναγιώτης Αγγελόπουλος
Ήλιδος 47-49 - Αρμελόκκοποι ☎ 777.22.80

ΝΕΑ από τη Φωκίδα

Ανωτέρα σχολή εμποροπλοιάρχων στο Γαλαξίδι

Μετά τις σχετικές δηλώσεις του υπουργού Ναυτιλίας κ. Στάθη Αλεξανδρή στις αρχές Ιουλίου για την ίδρυση Ανωτέρας Σχολής Εμποροπλοιάρχων στο Γαλαξίδι, το όνειρο φαίνεται να γίνεται πραγματικότητα.

Το θέμα απασχόλησε κατά το παρελθόν και το Νομαρχιακό Συμβούλιο Φωκίδας το οποίο κατά τις συζητήσεις θεμάτων εκπαίδευσης επεσήμανε την ανάγκη ίδρυσης ανωτέρας ή ανωτάτης σχολής στο νομό.

Πολλοί είναι οι λόγοι που συνηγορούν για την ίδρυση Σχολής Εμποροπλοιάρχων στο Γαλαξίδι, μερικοί από τους οποίους θεωρούνται σοβαροί είναι:

α. Το μεγαλύτερο ποσοστό του ενεργού πληθυσμού του Γαλαξιδίου απασχολείται με το επάγγελμα του ναυτικού από παράδοση πολλοί δε απ' αυτούς αποφοιτούν από σχολές Εμπορικού Ναυτικού (πλοιάρχων, μηχανικών κλπ.) οι οποίοι αναγκάζονται να σπουδάζουν μακριά από τον τόπο τους με όλες τις οικονομικές και λοιπές συνέπειες.

β. Στο νομό μας δεν λειτουργεί καμία ανώτερη ή ανώτατη σχολή.

γ. Ο αριθμός των ενδιαφερομένων νέων τόσο από το Γαλαξίδι όσο και από την ευρύτερη περιοχή που ενδιαφέρονται για το ναυτικό επάγγελμα είναι αρκετά σημαντικός που μπορεί να καλύψει το σπουδαστικό δυναμικό της σχολής.

δ. Στο Γαλαξίδι υπάρχει εκτός από τη σοβαρή ναυτική παράδοση που προαναφέραμε και η σχετική υποδομή για να καλύψει τις ανάγκες της Σχολής Εμποροπλοιάρχων.

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ

Εγκύκλιος Νομαρχίας Φωκίδας

Είναι παρατηρημένο ότι οι υπαίθριοι κοινόχρηστοι χώροι, που είτε βρίσκονται μέσα στα πλαίσια του συνηθισμένου προγράμματος καθαριότητας των Δήμων και Κοινοτήτων, είτε όχι, ρυπαίνονται από την ανεξέλεγκτη απόρριψη σκουπιδιών, που πολλές φορές παραμένουν για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα, και αναμφισβήτητα υποβαθμίζουν το φυσικό περιβάλλον.

Συγκεκριμένα, όταν λέμε κοινόχρηστους χώρους, εννοούμε χώρους δημόσιους ή δημοτικούς, όπως π.χ. τα δημοτικοκοινοτικά πάρκα, τις όχθες των ρεμάτων κατοικημένων περιοχών, τα αλσύδια και γενικά τους χώρους που συγκεντρώνουν συνήθως εκδρομείς, επισκέπτες, καθώς και τους επαρχιακούς και κοινοτικούς δρόμους με τους παράπλευρους χώρους στάθμευσης αυτοκινήτων (πάρκινγκ). Σχεδόν πάντα, πολλοί απ' αυτούς τους χώρους μετατρέπονται, απ' τους συχνά απρόσεκτους ή και αδιάφορους επισκέπτες σε χώρους ανεξέλεγκτης απόρριψης σκουπιδιών.

Το υπουργείο Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης, θεωρεί αναγκαίο να επισημάνει ότι οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, έχουν υποχρέωση να φροντίζουν για την απόλυτη καθαριότητα των χώρων αυτών που βρίσκονται μέσα στα διοικητικά τους όρια. Αναγκαία επίσης είναι η προσπάθεια διευθέτησης των χώρων αυτών, και η λήψη κάθε δυνατού μέτρου που συντελεί στη βελτίωση του περιβάλλοντος (π.χ. δένδροφυτεύσεις, περιφράξεις, κατασκευή ευκολιών, τοποθέτηση σε κανονικές αποστάσεις κάδων απορριμμάτων, που να αδειάζουν σε τακτά χρονικά διαστήματα και να μην αφήνονται να ξεχειλίζουν, τοποθέτηση κατατοπιστικών πινακίδων, με συνθήματα για την καθαριότητα των χώρων κ.λπ.). Πρέπει να παρθεί κάθε μέτρο που θα βοηθήσει το κοινό να συνειδητοποιήσει την απόλυτη ανάγκη καθαριότητας των κοινόχρηστων χώρων (από πλευράς υγείας, υγιει-

νού περιβάλλοντος, αύξησης τουρισμού κλπ.). Όπως είναι ήδη γνωστό, για τον παραπάνω σκοπό (του καθαρισμού των κοινοχρήστων χώρων) οι ΟΤΑ μπορούν να διαθέσουν, εκτός των άλλων, και ποσοστά μέχρι 50% από τα έσοδά τους από τα τέλη διαμονής των παρεισχυμένων (άρθρο 10 του Νόμου 25/75).

Για να πετύχει αυτός ο σκοπός, πρέπει να επιδιωχθεί η ευρύτερη ενημέρωση του κοινού, και των κοινωνικών φορέων, με προγράμματα πληροφόρησης, με τη βοήθεια των μαζικών φορέων ενημέρωσης και άλλων εκδηλώσεων, καθώς και με το κάλεσμά του για ενεργή συμμετοχή (π.χ. σύλλογοι προστασίας περιβάλλοντος, πολιτιστικοί σύλλογοι, σχολεία κλπ.), στις δραστηριότητες που θα προγραμματισθούν για την επίτευξη της καθαριότητας των υπαίθριων χώρων.

Ανασύνθεση Νομαρχιακής Επιτροπής Τουρισμού

Με την 7/1986 απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου ορίζονται:

1. Η κα Γιώτα Γαζή, δημοτική σύμβουλος 'Αμφισσας, τακτικό μέλος ΝΕΤ, σε αντικατάσταση του Ι. Ταλαμάγκα που παραιτήθηκε από το αξίωμα του δημοτικού συμβούλου.

2. Ο κ. Λεωνίδας Βογιατζάκης εκμεταλλευτής του Ξενοδοχείου «ΑΠΟΛΛΩΝ» στην 'Αμφισσα, ως εκπρόσωπος του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου της Ελλάδας, τακτικό μέλος της ΝΕΤ.

3. Κατά πλειοψηφία ο κ. Παν. Μιχαήλος, εκπρόσωπος του σωματείου καταστηματαρχών ειδών λαϊκής τέχνης, τακτικό μέλος ΝΕΤ με αναπληρωτή του τον κ. Δ. Γεωργάρα, σε αντικατάσταση του κ. 'Αρη Μιντιλογλίτη εκπροσώπου των Ξενοδόχων Δελφών.

4. Η Γεωργία Κουρούμλη υπάλληλος της Νομαρχίας Φωκίδας, Γραμματέας της ΝΕΤ σε αντικατάσταση της Μαρίας Φλώκου επίσης υπαλλήλου της Νομαρχίας.

Συγκρότηση Νομαρχιακής Επιτροπής Παιδείας

Με απόφαση του Νομάρχη συγκροτήθηκε η Νομαρχιακή Επιτροπή Παιδείας αποτελούμενη από 14 μέλη με πρόεδρο τον Νομάρχη Φωκίδας κ. Παν. Θερμό.

Έργο της παραπάνω Επιτροπής, σύμφωνα με το Ν. 1566/85 είναι: να εισηγείται στο Νομαρχιακό Συμβούλιο και το Νομάρχη, με βάση τις εισηγήσεις των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων, θέματα παιδείας όπως: Οργάνωση βιβλιοθηκών, σεμιναρίων γονέων και άλλων επιμορφωτικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων, ίδρυσης, κατάρτισης και συγχώνευσης σχολείων, κατανομή πιστώσεων, στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης για την επισκευή και συντήρηση διδακτηρίων και για τις λειτουργικές δαπάνες των σχολείων, θέματα συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, καθώς και λαϊκής επιμόρφωσης που σχετίζονται με την εκπαίδευση και για την οποία εισηγείται εκπρόσωπος της Ν.Ε.Λ.Ε. και γενικότερα θέματα λειτουργίας των δημοσίων σχολείων του Νομού.

Ο τρόπος λειτουργίας της, η οργάνωση της γραμματείας της, η θητεία των μελών της, ο τρόπος υλοποίησης των εισηγήσεων της και η λειτουργία υποεπιτροπών, θα καθορισθεί με απόφαση του υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 49 του Ν. 1566/85.

Συγκρότηση συντονιστικής επιτροπής ποιοτικού έλεγχου τροφίμων και καταναλωτικών αγαθών κοινής χρήσης

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν. 3200/55 και του Ν.Δ. 532/70, περί διοικητικής αποκέντρωσης.

2. Το με αριθμό 560/20.3.86 έγγραφο του Γεν. Γραμματέα του υπουργείου Οικονομικών.

3. Τη σχετική εισήγηση του Τμήματος Εμπορίου.

Συγκροτήθηκε συντονιστική επιτροπή ποιοτικού ελέγχου τροφίμων, νερών και καταναλωτικών αγαθών κοινής χρήσης, η οποία θα έχει έδρα την 'Αμφισσα.

Έργο της επιτροπής αυτής είναι:

1. Ο συντονισμός και η καθοδήγηση σε νομαρχιακό επίπεδο όλων των συναρμοδίων υπηρεσιών των διαφόρων υπουργείων, στον τομέα του ποιοτικού ελέγχου των τροφίμων, νερών και καταναλωτικών αγαθών κοινής χρήσης ως και η επίλυση κάθε θέματος συναρμοδιότητας που θα προκύπτει στον παραπάνω τομέα.

2. Ο σχεδιασμός και προγραμματισμός της δειγματοληψίας, του μακροσκοπικού ελέγχου και της επιθεώρησης για το πότε, από πού, ποια και πόσα είδη θα δειγματοπείζονται σε τακτικά ή έκτακτα χρονικά διαστήματα, λαμβάνοντας υπόψη τους τη δυναμικότητα και τις δυνατότητες των εργαστηρίων του Γ. Χ.Κ., τις πληροφορίες που θα συγκεντρώνουν από διάφορες πηγές (καταγγελίες, επιθεωρήσεις, αστυνομικές και τελωνειακές αρχές, τύπο κλπ.), ως και τα αποτελέσματα, συμπεράσματα και τις εμπειρίες των εργαστηριακού ελέγχου της δειγματοληψίας, της επιθεώρησης και του μακροσκοπικού ελέγχου.

3. Η καταγραφή των εγκατεστημένων στο Νομό βιομηχανιών και βιοτεχνιών τροφίμων, των εισαγωγικών και εξαγωγικών εταιριών, των καταστημάτων χονδρικής και λιανικής πώλησης τροφίμων, ποτών κλπ. των εστιατορίων, Ζαχαροπλαστείων, των αποθηκών, ψυγείων λαϊκών αγορών κλπ. ώστε να συμπεριληφθούν αυτές στο σχεδιασμό και προγραμματισμό του ποιοτικού ελέγχου.

4. Η επισημάνση των παραβατών της σχετικής με τα τρόφιμα και λοιπά αγαθά νομοθεσίας, για την παραδειγματική τιμωρία τούτων.

5. Η συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση και το Νομαρχιακό Συμβούλιο για την από κοινού καλύτερη αντιμετώπιση θεμάτων ποιοτικού ελέγχου τροφίμων, νερού και καταναλωτικών αγαθών κοινής χρήσης.

Σεμινάριο δασκάλων και νηπιαγωγών

Στις 11 Ιουνίου, έγινε στο Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών Σεμινάριο για τους δασκάλους και νηπιαγωγούς όλου του Νομού. Για την πραγματοποίησή του εργάστηκαν η Διεύθυνση Δημοτικής Εκπαίδευσης, η Λαϊκή Επιμόρφωση και η Κινητή Μονάδα Ψυχιατρικής Περιθαλψής Υπαίθρου Ν. Φωκίδας.

Τα θέματα που απασχόλησαν τους συνεδρους ήταν:

— «Γλωσσικές διαταραχές στην παιδική ηλικία». Ομιλητής: Λάμπρος Σιάκκας, σχολ. σύμβουλος Β' Περιφέρειας Ν. Φωκίδας (Λιδορίκι).

— «Οργάνωση Ειδικών Τάξεων». Ομιλητής: Χαρ. Θεοχαρόπουλος, σχολ. σύμβουλος Α' Περιφ. Ν. Φωκίδας ('Αμφισσα).

— «Συνεργασία άλλων ειδικών στα πλαίσια του Δημοτικού Σχολείου». Ομιλητής: Α. Φραγκούλη, λογοθεραπεύτρια Κ.Μ.Ψ.Π.Υ.

— «Οι ειδικές τάξεις του Ν. Φωκίδας 1985—86». Ομιλητές: Α. Τασούλα, Ε. Παπαθανασίου, Κ. Παπαγεωργίου, Χ. Παπαϊωάννου, Ουρ. Σπύρου.

— «Εμπειρίες από τους δ)ντές των σχολείων που φιλοξενούν τις ειδικές τάξεις. Ομιλητές: Χρ. Καρβέλης, Γ. Νικογιώργος, Γ. Μάνδρος, Α. Τζαφέρης, Χρ. Αργυράκης.

— «Εξέλιξη της προσωπικότητας των παιδιών του Δημοτικού Σχολείου». Ομιλητής: Μυρτώ Νίλσεν, ψυχολόγος.

ΗΘΟΣ ΚΑΙ ΙΔΑΝΙΚΑ

Μια επιστολή - δήλωση του Νίκου Σπ. Σούκου, υποψήφιου διδάκτορα της Γναθοχειρουργικής στο πανεπιστήμιο του Μονάχου.

Ο Νίκος Σούκος είναι υπότροφος του Ιδρύματος Υποτροφιών ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΣΩΡΗ. Η επιστολή του που ακολουθεί παρακάτω στάλθηκε στη Διοίκηση του Ιδρύματος στις 27.5.86 και τον τιμά ιδιαίτερα.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Κροκυλείων τον συγχαίρει και του εύχεται κάθε επιτυχία στις σπουδές του.

«Με την παρούσα επιστολή μου θα ήθελα να απευθύνω προς το Ίδρυμα Υποτροφιών Αναστασίου Τσώρη τις ευχαριστίες μου, για την τιμή που μου έκανε να με ανακηρύξει υπότροφό του, αφού στο πρόσωπό μου συγκεντρώνονταν οι όροι που διαλαμβάνονται στη διαθήκη του αποβιώσαντος σχετικά με μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό και που ήδη από ενός και πλέον έτους συνεχίζω στην πανεπιστημιακή κλινική της γναθοχειρουργικής στο Μόναχο της Δυτικής Γερμανίας.

Συγκίνηση με διακατέχει σκεπτόμενος την ευγενική πράξη του αποβιώσαντος, ο οποίος πέρα από το ότι θέλησε να υποστηρίξει τους νεαρούς συμπατριώτες του του Κροκυλίου και της Πενταγιάς στις μεταπτυχιακές πνευματικές εξορμήσεις, δεν δημιούργησε σ' αυτούς καμιά δέσμευση ύστερα από την αποπεράτωση των σπουδών τους. Τούτη όμως την στιγμή, αισθάνομαι την ανάγκη να δημιουργήσω εις μνήμην του αποβιώσαντος ευεργέτη τις δικές μου ηθικές δεσμεύσεις. Έτσι οι μόνιμοι κάτοικοι των χωριών Κροκυλίου και Πενταγιάς θα τυγχάνουν πάντοτε των υπηρεσιών μου ως οδοντίατρον εντελώς δωρεάν. Αυτό θα γίνεται κάθε χρόνο και συγκεκριμένα το καλοκαίρι, όπου επισκεπτόμενος τα δύο χωριά θα προβαίνω στην εξέταση των κατοίκων τους, αποσκοπώντας στη διάγνωση πιθανών νόσων του στόματος και στην αντιμετώπισή τους, κατευθύνοντας σωστά τους ασθενείς.

Επιπλέον είμαι διατεθειμένος να προβώ στην εφαρμογή ενός προληπτικού Οδοντιατρικού Προγράμματος, που θα αποσκοπεί στην προώθηση της στοματικής υγείας του πληθυσμού των δύο χωριών. Αυτό το πρόγραμμα θα στηρίζεται κάθε φορά σ' όλα τα νεώτερα στοιχεία από τον χώρο της σφενδας στον τομέα της προληπτικής οδοντιατρικής. Μέσα δε απ' αυτό θα προωθείται το μεγάλο μήνυμα, που αποβλέπει στο σταδιακό παραμερισμό της χειρουργικής, η οποία σ' ένα μεγάλο βαθμό επεμβαίνει λόγω της αβελίας των ανθρώπων για την υγιεινή τους, αλλά και λόγω της έλλειψης κατάλληλης, επαρκούς και συνεχούς ενημέρωσης.

Σ' όλα τα παραπάνω, ελπίζω και εύχομαι, πως θα βρω την ηθική συμπαράσταση του εν Αθήναις Συλλόγου Πενταγιωτών και του εν Αθήναις Συλλόγου Κροκυλίου «Ο Μακρυγιάννης».

Μετά τιμής
Νίκος Σούκος»

Δραστηριότητες της Ομοσπονδίας Ρουμελιωτών Ελλάδος (ΟΡΕ)

Η Ομοσπονδία Ρουμελιωτών Ελλάδος (ΟΡΕ) πραγματοποίησε με πολύ μεγάλη επιτυχία τις κάτωθι εκδηλώσεις,

1) Λογοτεχνική βραδιά στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Αθηνών στις 14.4.1986, με την επιμέλεια της υπεύθυνης του Τμήματος Γυναικών της ΟΡΕ κυρίας Ελένης Λεονάρδου, η οποία επρόκειτο να παρουσιάσει τις λογοτεχνικές που έλαβαν μέρος κ.κ. Μαρία Γουμενοπούλου, Κούση — Παπαδάκη, Μαίρη Μπουσμπουρέλη και Ζωζώ Σταυροπούλου, καθώς και τους ηθοποιούς κ.κ. Νικόλαο Παπακωνσταντίνου και Βασίλη Παπανίκα, οι οποίοι με τις έξοχες απαγγελίες των εμπλούτισαν την όλη εκδήλωση.

Παρέστησαν Πρόεδροι και εκπρόσωποι Συλλόγων, πολλοί Ρουμελιώτες μεταξύ των οποίων και οι κ.κ. Αλέξανδρος Φλώρος τ. Υπουργός και επίτιμος Εισαγγελέας Αρείου Πάγου, Αθανάσιος Σαρκάς Βουλευτής Φθιώτιδας Γεώργιος Κωνσταντίνος Πρόεδρος του Π.Κ.Ρ. και επ. Πρόεδρος Αρείου Πάγου Ιωάννης Παπακωνσταντίνου Πρόεδρος της Ε.Α.Ρ. και Αντιπρόεδρος του Π.Κ.Ρ., Δημήτριος Γκίκας επ. Πρόεδρος Ο.Ρ.Ε., Σπύρος Σκαφίγγκος επ. Γεν.

Γραμματέας ΟΡΕ, Ζάχος Ξηροτύρης επ. μέλος ΟΡΕ.

2) Διάλεξη με ομιλήτη τον διακεκριμένο Ρουμελιώτη συγγραφέα ιστορικό και λογοτέχνη Δημήτρη Σιατόπουλο, τον οποίο επαρουσίασε και προλόγισε ο Πρόεδρος της ΟΡΕ κ. Στυλιανός Μπαρτσώκας, και θέμα «Γ. ΚΑΡΑΪΣΑΚΗΣ», στις 17.4.1986, από κοινού και σε συνεργασία με τους Συνδέσμους Ρουμελιωτών Παπάγου και Χολαργού, στην κατάνεστη και από ορθούς αίθουσα του Συλλόγου «Φίλοι των Αναπτήρων».

3) Επιμνημόσυνη δέηση στον Ανδριάντα του Αρχιστράτηγου Ρουμελίας Γ. ΚΑΡΑΪΣΑΚΗ, την Κυριακή 20.4.1986, στις 11 π.μ. ιερούργησαν οι Αρχιμανδρίτες Ανατόλιος Ψυχιογιάς και Πρωτοπρεσβύτερος Σπυρίδων Κορράκης, επηκολούθησε: (α) σύντομη ομιλία για τη ζωή και το θάνατο του Γ. Καραϊσάκη από τον Ευρυτάνα Συγγραφέα και Λογοτέχνη Σταμέλο, τον οποίο επαρουσίασε ο Πρόεδρος της ΟΡΕ κ. Στυλιανός Μπαρτσώκας και (β) κατάθεση στεφάνου. Την εκδήλωση που τιμήσαν με την παρουσία τους οι κ.κ. Γεώργιος Παπαδημητρίου, Υπουργός Μεταφορών και Συγκοινωνιών, Αλέξανδρος Φλώρος τ. Υπουργός Δημ. Τάξεως και επ. Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο Πολιτευτής Βασίλειος Παπαευθυμίου, ο τέως Αρχηγός Χωροφυλακής Περικλής Μαλούκος και Αστυνομίας Πόλεων Χαράλαμπος Παπαγεωργίου, πολλοί διακεκριμένοι Ρουμελιώτες και Πρόεδροι Ρουμελιωτικών Συλλόγων, ελάμπρυναν με την παρουσία των οι Χορευτικοί Ομίλοι από φουστανελλοφόρους νέους και νέες των Συλλόγων: 1) Ρουμελιωτών Νέων Λισίων, 2) Αμυγδαλιάς Δωρίδος, 3) Ελευθεριανής Ναυπακτίας και 4) Παλαισουργιώτιδας Ναυπακτίας.

Η εκδήλωση που άφησε άριστες εντυπώσεις προβλήθηκε από το Δελτίο Ειδήσεων της Τηλεόρασης ΕΡΤ 2.

Τέλος, η ΟΡΕ προγραμματίζει: 1) Διήμερη εκδρομή στην Ιερά Μονή της Παναγίας της Προυσιώτισσας στις 7 και 8 Ιουνίου 1986, με διανυκτέρευση το Σάββατο βράδυ στο Καρπενήσι. Και

2) Έκθεση Ζωγραφικής Ρουμελιωτών Ζωγράφων δια το Φθινόπωρο 1986. Πληροφορίες για δηλώσεις συμμετοχής στα τηλέφωνα του Προέδρου της ΟΡΕ κ. Στυλ. Μπαρτσώκα: 3622.226, 3639.348 (Θεμιστοκλέους 1—2ος όρ. Γρ. 7—8).

ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΙΟ

Περιοδική έκδοση του Συλλόγου Κροκυλείων Δωρίδας «Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

Γραφεία Αθηνών: Κόνωνος 39 — Παγκράτι τηλέφ. 67.17.178 — 72.91.241/4

Εμβάσματα, επιταγές ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ Δαμάρεως 19, Αθήνα 11633 Τηλέφ. 75.18.852

Συνδρομές: Εσωτερικού 500 δρχ. — Εξωτερικού 15 δολάρια.

★

Υπεύθυνος για την έκδοση ΤΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Τηλέφ. 19 — Χαλάνδρι Τηλέφ. 67.17.178

★

Τεχνική επιμέλεια ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Γερανίου 7 — Αθήνα 52.48.056